

Wass Albert: Veletek maradok

Ha majd feljön a nap, hogy többé nem találtok
azért ne búsuljatok, én itt leszek még.
Megtalálhattok majd a lemenő napban
és esti röptében vízimadaraknak,
lappantyú rikoltó, párhívó szavában
s távoli hangjában egy méla bagolynak.

Itt leszek mindég, őrt állva erdők csöndje fölött
s álmotok vigyázva.
Mikor vágytok velem együtt lenni,
csak ki az erdőre menjeteK
s álljateK meg valahol útnak oldalában
s figyeljeteK.

Puha susogásában a fáknak
engem hallotok majd,
amint kutyáimmal átsétálunk
lepergő évek örök vadászmezőin.
ÖrvendjeteK virágnak, lepkének, madárnak,
egy halvány kis csillagnak az ég peremén
s hagyjateK, hogy az est megannyi árnya
gyengéden magához vonjon kebelén.

MosolyogjateK csak
és én majd visszamosolygok rátok
az örökkévalóságból.
Papitok, különben czegei Wass Albert.

(Fordította: Simó József)

SZENTÉNE KÁLVAI MÁRIA
VELETEK MARADOK